

DERINIMO PAŽYMA
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIETYBĖS ĮSTATYMO NR. XI-1196 2, 7, 15, 18, 19, 21, 23, 24, 26, 27, 29, 33, 37, 38, 39, 40, 41,
41¹, 42, 43 IR 45 STRAIPSNIŲ PAKETIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

<i>Institucija</i>	<i>Pastabos</i>	<i>Įvertinimas</i>
Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos 2020 m. gegužės 27 d. išvada Nr. (25.2.1E)3-2279	<p>2. Dėl įstatymo projekto 13 straipsnio 2 dalies Siūlome 37 straipsnio 2 dalį išdėstyti taip:</p> <p>„2. Asmenys, gyvenantys Lietuvos Respublikoje, prašymus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės, asmeniškai arba per įgaliotą ar kitą teisėtą atstovą, paduoda per Migracijos departamentą. Asmenys, gyvenantys užsienyje, prašymus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės, gavę Migracijos departamento patvirtinimą, kad prašymą pagrindžiantys dokumentai yra priimtini, asmeniškai paduoda gali paduoti per Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos gautus asmenų, tuomet gyvenančių užsienyje, prašymus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės perduoda Migracijos departamentui.”</p> <p>Pasiūlymą grindžiamo šiais argumentais:</p> <p>Keičiamame įstatyme siūlome išskirti dvi galimybes visiems asmenims pateikti prašymą dėl Lietuvos Respublikos pilietybės (toliau – prašymas) – asmeniškai arba per teisėtą atstovą Migracijos departamente, kai prašymas teikiamas Lietuvoje, tačiau palikti tik vieną galimybę užsienyje gyvenantiems asmenims, pateidaujantiems prašymą teikti per Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos užsienyje (toliau – konsulinė įstaiga) – prašymą teikti tik asmeniškai.</p> <p>Kartu siūlome, kad asmuo konsulinei įstaigai prašymą dėl Lietuvos Respublikos pilietybės ir ji pagrindžiančius dokumentus</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Siūlome Lietuvos Respublikos pilietybės įstatyme (toliau – Įstatymas) nustatyti, kad prašymai dėl Lietuvos Respublikos pilietybės yra paduodami per Migracijos departamentą prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Migracijos departamentas) arba per Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigas, o prašymų pateikimo būdai ir procedūros bus nustatyti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytoje tvarkoje.</p>

	<p>galėtų pateikti tik gavęs Migracijos departamento patvirtinimą, kad prašymas ir jį pagrindžiantys dokumentai yra priimtini.</p> <p>Ši pasiūlymą teikiamame įvertinę konsulinį įstaigų praktiką priimančias asmenų prašymus dėl pilietybės bei atsižvelgdami į tai, kad Migracijos departamentas yra dokumentus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės nagrinėjanti, priimanči sprendimus bei teikianti siūlymus institucija. Todėl tik Migracijos departamentas gali tinkamai įvertinti pateiktų prašymų ir dokumentų priimtinumą. Taip išvengtume pasitaikančių klaidų priimančias dokumentus, papildomo susirašinėjimo tarp Migracijos departamento ir konsulinio įstaigų bei prašymo nagrinėjimo procedūros stabdymo. Asmeniui nereikėtų pakartotinai atvykti į konsulinę įstaigą dėl papildomų dokumentų pateikimo.</p> <p>Atkreipiamė dėmesį, kad konsuliniai pareigūnai, ypač dirbantys Pietų Amerikos ir Afrikos valstybėse, neretai pastebi, kad Lietuvos Respublikos pilietybę atkunę asmenys, teikiantys prašymus dėl asmens tapatybės ir pilietybės patvirtinančių dokumentų išdavimo (o vėliau – ir šių dokumentų keitimo), neretai prisipažįsta, kad nėra buvę Lietuvoje ir neplanuoja ten vykti, jokių sąsajų su Lietuva neieško ir šia šalimi nesidomi, o pagrindinė paskata pilietybei atkurti jiems yra Lietuvos Respublikos paso ir jo teikiama privilegijų keliaujant į užsienio valstybes gavimas. Kai toks asmuo kreipiasi į konsulinę įstaigą, jam visada suteikiama kuo išsamesnė informacija apie Lietuvą, vietos užsienio lietuvių bendruomenę ir jos veiklą, jis pakviečiamas dalyvauti konsulinės įstaigos renginiuose, skirtuose lietuvių bei išsaugoti. Manome, kad lietuviškumo išsaugojimas ir puoselėjimas yra pilietiškumo pagrindas, todėl konsulinės įstaigos ir asmens, siekiančio Lietuvos Respublikos pilietybės, kontaktas yra tikslingas.</p> <p>Atsižvelgdami į Lietuvos Respublikos pilietybės instituto svarbą ir siekdami išvengti formalaus požiūrio į pilietybės atkūrimą, kartu siekiant stiprinti pilietybę atkuriančio asmens</p>
	<p>Priartina, kad turi būti gerbiamas pilietybės institutas, išlaikomas ir stiprinamas Lietuvos Respublikos pilietybę atkuriančio asmens ryšys su Lietuva, taip pat sutinkame, kad tam tikra dalis asmenų gali būti suinteresuoti atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę ir gauti Lietuvos Respublikos pasą vien tam, kad galėtų pasinaudoti Lietuvos Respublikos paso teikiama privilegijomis keliaujant į užsienio valstybes. Tačiau manome, kad pasiūlymas keičiame Įstatyme nustatyti reikalavimą, kad visi asmenys, sukakę 18 metų, prašymo dėl pilietybės atkūrimo ir jį pagrindžiančių dokumentų originalus turėtų pateikti ar sprendimus dėl pilietybės atkūrimo atsiimti asmeniškai Migracijos departamente gali sudaryti neproporcingai didelę administracinę našą užsienyje gyvenantiems asmenims, siekiantiems atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę (dalis Lietuvos Respublikos pilietybę</p>

<p>tiesioginį ryšį su Lietuva, siūlytume svarstyti galimybę keičiamame įstatyme nustatyti reikalavimą, kad visi asmenys, sukažę 18 metų prašymo dėl pilietybės atkūrimo ir jį pagrindžiančių dokumentų originalus turėtų pateikti ar sprendimus dėl pilietybės atkūrimo atsiimti asmeniškai Migracijos departamente. Manytume, kad reikalavimas asmenims pilietybės atkūrimo tikslu atvykti į Lietuvą būtų racionalus ir pagrįstas potencialaus piliečio atžvilgiu – tokia prievole suteiktų jam galimybes susipažinti su Lietuva, jos istorija ir kultūra, o galbūt ir paskatintų jį dalyvauti užsienio lietuvių bendruomenės veikloje. Kartu manytume, kad tokia nuostata būtų tinkama pagarbos Lietuvos Respublikos pilietybės institutui išraiška.</p>	<p>atkuriančių asmenų yra senyvo amžiaus, gali turėti fizinę negalą, todėl jie net fiziškai neturėtų galimybės atvykti į Lietuvą), be to, toks reikalavimas nepagrįstai ribotų Lietuvos Respublikos pilietybės įstatyme įtvirtintą asmenų teisę atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę, neužtikrintų pilietybės tęstinumo principo sklاندus įgyvendinimo.</p>
<p>3. Dėl įstatymo projekto 13 straipsnio 3 dalies</p> <p>Siekdami mažinti administracinę našą Lietuvos Respublikos Vyriausybei ir atsižvelgdami į tai, kad prašymų dėl pilietybės priėmimo procese dalyvauja dvi institucijos – Migracijos departamentas ir Užsienio reikalų ministerija, o nemaža dalis prašymų pateikiama per Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės ir konsulines įstaigas užsienyje (toliau – konsulinės įstaigos), siūlome keičiamo įstatymo 37 straipsnio 7 dalį išdėstyti taip:</p> <p>„7. Prašymų dėl Lietuvos Respublikos pilietybės pateikimo, priėmimo, nagrinėjimo tvarką, prašymų dėl Lietuvos Respublikos pilietybės nagrinėjimo nutraukimo atvejus ir Lietuvos Respublikos pilietybės dokumentų rengimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė vidaus reikalų ministras ir užsienio reikalų ministras.“</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Šiuo metu Lietuvos Respublikos pilietybės dokumentų rengimo tvarkos aprašas yra patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013 m. balandžio 3 d. nutarimu Nr. 280, tačiau iki šiol Įstatyme nėra nustatyto teisinio pagrindo Lietuvos Respublikos Vyriausybei patvirtinti tokią tvarką. Galiojančiame minėtame nutarime reglamentuota dokumentų dėl Lietuvos Respublikos pilietybės pateikimo, priėmimo, perdavimo svarstyti Pilietybės reikalų komisijai, Respublikos Prezidento dekretų dėl Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimo, Lietuvos Respublikos pilietybės išsaugojimo ar Lietuvos Respublikos grąžinimo projektų derinimo procedūros ir kt. klausimai. Atsižvelgdami į tai, manome, kad tvarką turėtų nustatyti Lietuvos Respublikos Vyriausybė.</p>
<p>4. Dėl įstatymo projekto 22 straipsnio 5 dalies.</p> <p>Atsižvelgdami į ankščiau išdėstytą pasiūlymą, siūlome 22 straipsnio 5 dalį išdėstyti atitinkamai:</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Žr. į pirmiau išdėstytus argumentus.</p>

	<p>„5. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, vidaus reikalų ministras ir užsienio reikalų ministras iki šio įstatymo išgaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamusius teisės aktus.”</p>	
<p>Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamentas 2020 m. gegužės 22 d. išvada Nr. 18-4635</p>	<p>1. Projekte numatytas Pilietybės įstatymo 15 straipsnio 1 dalies pakeitimas, kuriuo siekiama sudaryti galimybę Lietuvos Respublikos pilietybę įgyti Lietuvos Respublikoje nuolat gyvenančių asmenų be pilietybės Lietuvos Respublikos teritorijoje gimusiems vaikams. VSD nuomone, toks teisinis reglamentavimas iš esmės paneigtų pilietybės, kaip ypatingo asmens ir valstybės teisinio santykio, prasmę ir galimai neatitiktų Konstitucijos 12 straipsnio nuostatų.</p> <p>Pilietybės įstatyme nustatytos pilietybės įgijimo gimstant sąlygos, VSD nuomone, yra neatsiejamas nuo vaiko tėvų ir valstybės teisinio ryšio, nes vaiko tėvai yra atsakingi už savo vaikų tautinės savimonės ugdymą. Pažymėtina, kad reikalavimas vaiko tėvams nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje tam tikrą teisės aktuose nustatytą laiką yra būtinoji prielaida jiems ir jų vaikams integruotis į visuomenę. Atsižvelgiant į tai, manome, kad netaikant reikalavimo vaiko tėvams, kurie yra laikomi asmenimis be pilietybės, nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje, galimai kiltų pavojus, jog Lietuvos Respublikos pilietybė būtų suteikiama asmenims, kurie ateityje neketins gyventi Lietuvos Respublikoje ir kitaip nebus integruoti į Lietuvos Respublikos visuomenę, kas iš esmės prieštarautų Lietuvos Respublikos interesams ir keltų pavojų nacionaliniam identitetui.</p> <p>Be to, lieka neaišku, kodėl Projekto rengėjo siūlomas Pilietybės įstatymo 15 straipsnio 1 dalies pakeitimas nėra suderinamas su Pilietybės įstatymo 15 straipsnio 2 dalimi, kurioje nustatyta, kad vaikas, kurio vienas iš tėvų yra asmuo be pilietybės, teisėtai nuolat gyvenantis Lietuvos Respublikoje, o kitas nežinomas, yra Lietuvos Respublikos pilietis. Pažymėtina, kad Projekto aiškinamajame rašte nėra nurodyta, dėl kokių priežasčių siekiama įtvirtinti</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Siekdama įgyvendinti Jungtinių Tautų Vyriausiojo pabėgėlių komisaro valdybos (toliau – JTVPK) rekomendacijas dėl asmenų be pilietybės skaičiaus mažinimo Lietuvoje, Lietuva prisėmė įsipareigojimus išplėsti asmenų, gimimu įgyjančių Lietuvos Respublikos pilietybę, grupę ir nustatyti, kad asmuo įgyja Lietuvos Respublikos pilietybę gimdamas, jeigu jis gimė ne tik nuolat, bet ir laikinai Lietuvoje teisėtai gyvenantiems asmenims be pilietybės.</p> <p>Keičiamo Įstatymo 15 straipsnio 2 dalis bus patikslinta, atsižvelgiant į siūlomus keičiamo Įstatymo 15 straipsnio 1 dalies pakeitimus.</p>

	<p>skirtingą teisinį reglamentavimą suteikiant pilietybę gimus vaikams, kurių abu tėvai yra asmenys be pilietybės ir gimus vaikams, kurių vienas iš tėvų yra asmuo be pilietybės, o kitas nežinomas.</p>	
	<p>2. Pilietybės įstatymo 18 straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikos pilietybė teikiama atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos interesus, o Projekte ši reikalaviną siūloma įtvirtinti ir Pilietybės įstatymo 19 ir 21 straipsniuose. Atsižvelgiant į tai, bei siekiant teisinio nuoseklumo, siūlome apsvastyti galimybę Pilietybės įstatymo 9 straipsnį papildyti nuostata, kad Lietuvos Respublikos pilietybė atkuriamą atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos interesus.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Įstatymo 9 straipsnyje reglamentuojamas Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimas, kuris nėra Lietuvos Respublikos pilietybės įgijimo būdas, tai yra neterminuotas teisės į Lietuvos Respublikos pilietybę išsaugojimas.</p>
<p>Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija 2020 m. birželio 15 d. išvada Nr. 20-6597</p>	<p>2. Pastebėtina, kad Pilietybės įstatymo 19 str. 4 d. ir 21 str. 6 d. būtų vartojama nedetaliizuota konstrukcija „atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos interesus“, kuri yra abstrakti ir neturinti aiškių vertinimo kriterijų, sudaro prielaidas interpretacijai ir nevienodam aiškinimui bei taikymui. Analogiška problema sprendžina ir galiojančiose Pilietybės įstatymo 18 str. 6 d. nuostatose.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Pagal Įstatymo 12 straipsnio, kuriame reglamentuojamas Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimas natūralizacijos tvarka, 6 dalį, asmenims, atitinkantiems šiame straipsnyje nustatytas sąlygas, Lietuvos Respublikos pilietybė teikiama atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos interesus, todėl analogiška sąlyga turėtų būti taikoma ir suteikiant Lietuvos Respublikos pilietybę asmenims, sudariusiems santuką su Lietuvos Respublikos piliečiais (Įstatymo 19 str.), taip pat asmenims, kuriems gražinama Lietuvos Respublikos pilietybė (Įstatymo 21 str.).</p> <p>Suteikiant ar gražinant Lietuvos Respublikos pilietybę svarbu įvertinti ir tas aplinkybes, kurios svarbios Lietuvos Respublikai, tokias kaip grėsmė valstybės saugumui ar viešajai tvarkai. Įstatyme apibrėžti šių interesų baigtinį sąrašą neįmanoma, nes kiekvienas atvejis labai individualus ir vertintinas pagal esamas aplinkybes ir faktus. Pažymėtina, kad praktikoje sprendžiant Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimo</p>

		<p>klausimus, iš atsakingų institucijų gaunama tiek slaplaptinta, tiek neislaptinta informacija, kuri sudaro pagrindą atsisakyti suteikti asmeniui Lietuvos Respublikos pilietybę (pvz., pateikiami duomenys apie asmens gyvenimą Lietuvos Respublikoje, kurie suteikia pakankamą pagrindą manyti, jog asmens veikla ir elgesys yra priešingi Lietuvos Respublikos interesams, todėl siekiama garantuoti visuomenės bei valstybės saugumą, užtikrinti viešąją tvarką, asmenų teises bei laisves ir t. t.).</p>
	<p>3. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad vadovaujantis Vyriausybės įstatymo 29¹ ir 30 str. įstaigas prie ministerijų ir Vyriausybės įstaigas steigia Vyriausybė, todėl konkrečių šių įstaigų pavadinimų nurodymas įstatymuose gali būti laikomas varžančiu Vyriausybės teisę savarankiškai spręsti dėl šių įstaigų steigimo, veiklos ir tinklo formavimo. Atsižvelgiant į tai, siūlytina įvertinti ir pagrįsti Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos nurodymą Pilietybės įstatyme.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kad Migracijos departamentas ir šiuo metu vykdo Įstatyme nustatytas funkcijas, tikslinga be jokių atskirų Vyriausybės įgaliojimų Įstatyme įvardyti konkrečių subjektą, atliekantį Įstatyme nustatytas funkcijas. Tokia praktika yra ir kituose įstatymuose, pvz., įstatyme „Dėl užsieniečių teisinės padėties“. Be to, iki 2019 m. liepos 1 d. įvykusios migracijos procesų valdymo sistemos pertvarkos, funkcijas pilietybės srityje įgyvendindavo ne tik Migracijos departamentas, bet ir teritorinių policijos įstaigų migracijos padaliniai; įgyvendinus reformą, policija nevykdo jokių funkcijų migracijos srityje, o Migracijos departamentas tapo pagrindine migracijos politiką įgyvendinančia ir klausimus migracijos (be kita ko ir pilietybės) srityje sprendžiančia ir paslaugas teikiančia įstaiga Lietuvoje, turinčia 10 teritorinių skyrių. Manome, kad toks reglamentavimas būtų nuoseklesnis ir aiškesnis.</p>
	<p>6. Vertinant siūlomas Pilietybės įstatymo 33 str. nuostatas, pastebėtina, kad detalus visų institucijų funkcijų, nurodytų kituose Pilietybės įstatymo straipsniuose, perrašymas atskirame straipsnyje neturi įtakos institucijos įgaliojimų apimčiai ir laikytinas</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo 31 ir 32 straipsniuose nustatyta Pilietybės reikalų komisijos ir Vidaus reikalų ministerijos kompetencija, manome, kad siekiant</p>

	<p>pertekliniu teisėkuriniu veiksmu, kadangi pilnai užtekty konstrukcijos „vykdo kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas“ vartojimo.</p>	<p>aiškumo ir nuoseklaus dėstymo Įstatymo 33 straipsnyje turi būti išdėstyta ir Migracijos departamento kompetencija.</p>
	<p>7. Vertinant Įstatymo projekto 22 str. 3 ir 4 d. nuostatas, lieka neaišku, kurios Pilietybės įstatymo redakcijos taikymas turimas omenyje (atitinkamų santykių atsiradimo metu galiojusios, ar šiuo Įstatymo projektu dėstomos). Jei turima omenyje redakcija su Įstatymo projektu siūlomais pakeitimais, ji, kaip prašymo teikimo metu galiojanti, ir taip turėtų būti taikoma svarstant prašymus, pateiktus po pakeitimų įsigaliojimo (Įstatymo projekto 22 str. 3 d. atveju).</p> <p>Be to, pastebėtina, kad Įstatymo projekto 22 str. 4 d. nuostatų atveju kyla jų tikslingumo klausimas. Pagal Pilietybės įstatymo 23 str. 9 d. asmenys, kurie, įgydami Lietuvos Respublikos pilietybę, turėjo kitos valstybės pilietybę, prisielia Lietuvos Respublikai tik po to, kai šio straipsnio 5 dalyje nurodytoms institucijoms pateikia įrodymus, kad jie nėra kitos valstybės piliečiai. Reikalavimas pateikti įrodymus apie kitos valstybės pilietybės netekimą netaikomas asmenims, kurie pagal šio įstatymo 7 straipsnį gali būti kartu Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės piliečiai (jiems atsisakyti pilietybės nereikia). Reikalavimas pateikti įrodymus apie kitos valstybės pilietybės netekimą netaikomas tais atvejais, kai kitos valstybės teisėje nenustatyta jos pilietybės atsisakymo ar netekimo įgijus kitos valstybės pilietybę procedūrų arba šios procedūros neatitinka protingumo kriterijų vidaus reikalų ministro sprendimu. Atsižvelgiant į tai, kad vieninteliais atvejais, kuriems Įstatymo projekto 22 str. 4 d. nuostata galėtų būti aktuali, jau iki priesaikos buvo nustatyta, kad kitos valstybės teisėje nenustatyta jos pilietybės atsisakymo ar netekimo įgijus kitos valstybės pilietybę procedūrų arba šios procedūros neatitinka protingumo kriterijų pagal Pilietybės įstatymo 23 str. 9 d., siūlome įvertinti, ar</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Lietuvos Respublikos pilietybės įstatymo Nr. XI-1196 2, 7, 15, 18, 19, 21, 23, 24, 26, 27, 29, 33, 37, 38, 39, 40, 41, 41¹, 42, 43 ir 45 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto (toliau – Projektas) 22 straipsnio 3 dalies nuostatos tikslas yra sudaryti galimybę visiems asmenims pasinaudoti Įstatymo 7 straipsnio 11 punkte nustatomu atveju, kai asmuo turi teisę būti kartu Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės piliečiu. Projekte siūloma nustatyti, kad asmenys, kurie iki šio įstatymo įsigaliojimo neteko Lietuvos Respublikos pilietybės dėl to, kad įgijo kitos valstybės pilietybę, galėtų susigrąžinti pilietybę, jeigu jiems nėra sukakę 20 metų. Taigi tokie asmenys galės teikti prašymus dėl pilietybės susigrąžinimo. Šioje nuostatoje kalbama ne apie prašymų pateikimą, bet apie momentą, kada buvo netekta pilietybės ir kada galima prašyti ją susigrąžinti. Keičiamo Įstatymo 23 straipsnio 13 dalyje siūloma nustatyti reikalaviną per atitinkamą terminą pranešti apie kitos valstybės netekimą. Projekto 22 straipsnio 4 dalies nuostata siekiama išvengti atvejų, kai Lietuvos Respublikos pilietis turi ir kitos valstybės pilietybę, nors pagal Įstatymą neturi teisės būti ir Lietuvos Respublikos, ir kitos valstybės piliečiu. Todėl siekiant išvengti piktinaudžiavimo atvejų siūloma nustatyti, kad ir tie asmenys, kurie prisiėkė Lietuvos Respublikai neatsisakę turimos kitos valstybės pilietybės iki keičiamo Įstatymo įsigaliojimo, būtų įpareigoti pranešti apie kitos valstybės pilietybės atsisakymą. Siekiant</p>

	<p>Istatymo projekto 22 str. 4 d. nuostatų realizavimas nesukels papildomos administracinės naštos, nesant realios pridėtinės vertės.</p>	<p>visiems vienodo reglamentavimo, t. y. vienodo termino pranešimui nustatymo, jiems terminą siūloma skaičiuoti nuo keičiamo Įstatymo įsigaliojimo.</p>
<p>Lietuvos Respublikos Seimo ir Pasaulio lietuvių bendruomenės komisijos 2020 m. gegužės 27 d. rezoliucija „Dėl gimimu įgytos Lietuvos Respublikos pilietybės išsaugojimo“</p>	<p>1. Siūlo Respublikos Prezidentui, Lietuvos Respublikos Seimui ir Lietuvos Respublikos Vyriausybei parengti ir priimti Lietuvos Respublikos pilietybės įstatymo pataisas, kad būtų:</p> <p>1) sudaryta galimybė išsaugoti Lietuvos Respublikos pilietybę įgijus kitos valstybės pilietybę, kai asmuo atitinka šiuos papildomus tris atskirus atvejus:</p> <p>a) yra asmuo, įgiję Lietuvos Respublikos pilietybę iki 1940 m. birželio 15 d., arba yra šio asmens palikuonis;</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Lietuvos Respublikos Konstitucijos 12 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas bendras draudimas turėti ir Lietuvos Respublikos, ir kitos valstybės pilietybę, tačiau šis Konstitucijoje įtvirtintas dvigubos pilietybės draudimas nėra absoliutus – pagal Konstitucijos 12 straipsnio 2 dalį, įstatyme gali ir turi būti numatyti atskiri atvejai, kada asmuo gali būti kartu Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės pilietis.</p> <p>Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas ne kartą išaiškino (2006 m. lapkričio 13 d. nutarimas, 2013 m. kovo 13 d., 2017 m. spalio 20 d. sprendimai), kad Konstitucijos 12 straipsnio 2 dalies formuluotė „išskyrus įstatymo numatytus atskirus atvejus“ reiškia, kad įstatymu, kuriuo reguliuojami pilietybės santykiai, gali būti nustatyti tik išimtiniai atvejai, kada asmuo gali būti kartu Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės pilietis, t. y. teisinis reguliavimas turi būti toks, kad dvigubos (daugybės) pilietybės atvejai būtų tokios pilietybės draudimo, išreikšto formuluote „niekas negali“, išimtis, o ne ši draudimą paneigianti taisyklė; pagal Konstituciją</p>

	<p>negalima nustatyti tokio teisinio reguliavimo, pagal kurį dvigubos pilietybės atvejai būtų ne ypač retos išimtys, bet paplitęs reiškinys;</p> <p>Konstitucijos 12 straipsnio nuostata, jog asmuo gali būti kartu Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės piliečiu tik atskirais įstatymo numatytais atvejais, reiškia, kad tokie įstatymo nustatyti atvejai gali būti tik labai reti (atskiri), kad dvigubos pilietybės atvejai turi būti ypač reti – išimtiniai, kad pagal Konstituciją negalima nustatyti tokio teisinio reguliavimo, pagal kurį dvigubos pilietybės atvejai būtų ne ypač retos išimtys, bet paplitęs reiškinys; įstatymų leidejas negali paneigti pilietybės instituto prigimties ir prasmės, jis turi paisyti konstitucinio reikalavimo, kad Lietuvos Respublikos pilietis kartu gali būti ir kitos valstybės piliečiu tik atskirais įstatymo nustatytais atvejais.</p> <p>Įstatymo 7 straipsnyje yra apibrėžti atvejai, kai Lietuvos Respublikos pilietis gali būti kartu ir kitos valstybės pilietis. Pažymėtina, kad, papildžius Įstatymą atveju, kad Lietuvos Respublikos pilietybė įgijus kitos valstybės pilietybę išsaugoma asmenims, Lietuvos Respublikos pilietybę įgijusiems iki 1940 m. birželio 15 d., arba šių asmenų palikuonims, dvigubos pilietybės atvejai būtų ne ypač retos išimtys, bet paplitęs reiškinys ir toks išpletimas prieštarautų Konstitucijos 12 straipsniui. Kartu pažymėtina, kad siūlomi atvejai jau buvo nagrinėti Konstituciniame Teisme ir buvo pripažinti prieštaraujančiais Konstitucijai (minėti Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 13 d. nutarimas, 2013 m. kovo 13 d. sprendimas).</p>
--	---

	<p>b) yra asmuo, kuris gimdamas įgijo Lietuvos Respublikos pilietybę, o kitos valstybės pilietybę įgijo iki jam sukako 18 metų, ne gimdamas;</p> <p>c) yra asmuo, kuriam Lietuvos Respublikos Prezidentas išimties tvarka išsaugojo gimimu įgytą Lietuvos Respublikos pilietybę, jam tapus kitos valstybės piliečiu;</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Istatymo 7 straipsnis papildomas 11 punktu:</p> <p>„11) yra asmuo, kuriam nesukako 20 metų ir kuris gimdamas įgijo Lietuvos Respublikos pilietybę, o kitos valstybės pilietybę, iki jam sukako 18 metų, įgijo ne gimdamas;“.</p> <p>Toks asmuo, iki jam sukaks 20 metų, turės savarankiškai apsispręsti kokios valstybės pilietis jis nori būti.</p> <p>Neatsižvelgta.</p> <p>Pagal Istatymo 30 straipsnį, kuriame nustatyti Respublikos Prezidento įgaliojimai sprendžiant pilietybės klausimus, priimti sprendimus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės išsaugojimo yra Respublikos Prezidento kompetencija (Respublikos Prezidentas suteikia Lietuvos Respublikos pilietybę natūralizacijos, supaprastinta, išimties tvarka; grąžina Lietuvos Respublikos pilietybę; priima sprendimus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės išsaugojimo). Istatymo 91 straipsnyje reglamentuotas Lietuvos Respublikos pilietybės išsaugojimas – Respublikos Prezidentas, vadovaudamasis Istatymu, gali priimti sprendimą, kad ypatingų nuopelnų Lietuvos valstybei turintis Lietuvos Respublikos pilietis, įgijęs kitos valstybės pilietybę, Lietuvos Respublikos pilietybę išsaugo.</p> <p>Atsižvelgdama į tai, kad sprendimai dėl pilietybės išsaugojimo priklauso Respublikos Prezidento kompetencijai, taip pat į tai, kad, papildžius Istatymą tokiu Lietuvos Respublikos pilietybės išsaugojimo atveju, dvigubos pilietybės atvejai būtų ne ypač retos išimtys, bet paplitęs reiškinys, Vidaus reikalų</p>
--	--	--

	<p>ministrerija Projekte nesitūlo keisti Įstatymo nuostatų dėl Lietuvos Respublikos pilietybės išsaugojimo; Projekto derinimo metu tokių pasiūlymų nepateikė ir Lietuvos Respublikos Prezidento kanceliarija.</p>
<p>2) nustatyta tvarka, kad kiekvienu konkrečiu atveju prieš priimant sprendimą dėl Lietuvos Respublikos netekimo būtų atsižvelgta į naujausius Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimus pilietybės netekimo klausimu ir įvertintos pilietybės netekimo individualios pasekmės to asmens šeimai, karjerai ir kitoms jo teisėms;</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) 2019 m. kovo 12 d. sprendimas <i>Tjebbes</i> byloje Nr. C-221/17 nėra privalomas sprendžiant Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo klausimus, nes nacionaliniame reglamentavime nėra nustatyta jokių sąlyginių nuostatų dėl Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo, susijusių su asmens gyvenamąja vieta, dėl kurių, vadovaujantis pagrindiniam Teisingumo Teismo sprendimu, prireiktų imtis įgyvendinamųjų priemonių, kad būtų visiškai atsižvelgta į proporcingumo principą; Lietuvos Respublikos nacionalinė teisės sistema yra visiškai kitokia nei aptariamose <i>Tjebbes</i> byloje, todėl nepatenka į Teisingumo Teismo apibrėžtą sprendimo taikymo apimtį. Paminėtina, kad Konstitucinis Teismas 2006 m. lapkričio 13 d. nutarime yra pažymėjęs, kad Europos Sąjungos pilietybė nekeičia nė vienos valstybės narės nacionalinio pilietybės instituto, taigi ir Lietuvos Respublikos pilietybės instituto, turinio; Lietuvos Respublikos pilietybės atžvilgiu Europos Sąjungos pilietybė yra pridėtinė papildoma, nes Europos Sąjungos piliėčių gali būti tik asmuo, turintis Europos Sąjungos valstybės narės, šiuo atveju – Lietuvos Respublikos, pilietybę.</p>

 Teisingumo ministras
 Eimantas Jankevičius
 2020 06 20

 Lietuvos Respublikos
 vidaus reikalų viceministras
 Tadas Tamulevičius
 2020 - 06-23

LR VRM Migracijos politikos
 grupės patarėja

 Rūta Jakulaitienė
 2020-06-23

LR VRM Administravimo departamento
 informacijos ir dokumentų valdymo skyriaus
 kablos tvarkytoja

 Lijana Puzinienė
 2020-06-23